

καὶ πικρύτερος (ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων τοὺς ἀγαθοὺς)
Ποντ. (Σινώπ.) Γλυκόγλωσσε καρβύ (γλυκόγλωσσο παιδί)
Τσακων. (Χαβουτσ.) || Ποίημ.

Περιστέρια ἀγκάλιαζαν οἱ ἀγκαλιές,
ἄρπες οἱ ὅμοι στήριζαν, πὺν σάλευσαν
σὲ μακριᾶς γλυκόγλωσσες φτεροῦγες

Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γ λ υ κ ὁ λ α λ ο ς, γ λ υ κ ὁ -
λ ο γ ο ς, γ λ υ κ ο μ ῖ λ η τ ο ς, κ α λ ὁ γ λ ω σ σ ο ς, κ α -
λ ὁ λ ἄ λ η τ ο ς, κ α λ ο μ ῖ λ η τ ο ς, χ ρ υ σ ὁ σ τ ο μ ο ς
'Αντίθ. ἄ χ ρ ε ῖ ἄ ν η ς 1 (ἔπου συνών.), ἄ χ ρ ε ῖ ἄ σ τ ο ς 4,
ἄ χ ρ ε ῖ ο ς Α2, β λ α σ τ η μ ῖ ἄ ρ η ς (ἔπου συνών.),
β ο υ ρ κ ο λ ὁ γ ο ς 2, β ρ ι σ ῖ ἄ ρ η ς, β ρ ω μ ὁ γ λ ω σ -
σ ο ς (ἔπου συνών.), β ω μ ο λ ὁ χ ο ς, γ λ ω σ σ ᾶ ς, κ α -
κ ο γ λ ω σ σ ᾶ ς, κ α κ ὁ γ λ ω σ σ ο ς, κ α κ ο λ ο γ ᾶ ς,
κ α κ ο λ ὁ γ ο ς, κ ο π ρ ο λ ὁ γ ο ς, π ι κ ρ ὁ γ λ ω σ σ ο ς,
σ τ ο μ ᾶ ς, σ τ ο μ α τ ᾶ ς, χ ο ν τ ρ ο λ ὁ γ ο ς, ψ α λ ι -
δ ὁ γ λ ω σ σ ο ς.

γλυκογογγύλι τό, Θράκ. ('Αδριανούπ.) γλυκογογγύ-
λη ή, Μακεδ. — Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,165—Λεξ. Μπριγκ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐσ. γ ο γ γ ῦ λ ι.

Πιθάν. τὸ φυτὸν Κράμβη ή ἐδώδιμος (Brassica esculenta)
τῆς οἰκογ. τῶν Σταυρανθῶν (Gruciferae) ἐνθ' ἄν.

γλυκογούλι τό, Βιθυν. (Τρίγλ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐσ. γ ο υ λ ῖ.

Τὸ φυτὸν Τεῦτλον τὸ κοινὸν (Beta vulgaris ή perennis)
τῆς οἰκογ. τῶν Χηνοποδιῶν (Caenopodiaceae). Συνών.
κ ο κ κ ι ν ο γ ο ῦ λ ι, π α ν τ ῖ ἄ ρ ι.

γλυκογυάλι τό, ἐνιαχ. γλυκογυάλ' Πόντ.

'Εκ τοῦ οὐδ. γ λ υ κ ὁ, ὡς οὐσ. νοουμένου, καὶ τοῦ οὐσ.
γ υ α λ ῖ.

'Υάλινον οἰκιακὸν σκεῦος ἐντὸς τοῦ ὁποῦ διατηρεῖται
τὸ γ λ υ κ ὁ. Συνών. γ λ υ κ ο δ ο χ ε ῖ ο.

γλυκογυρίζω Ζάκ. Κρήτ. — Δ. Σολωμ., 18—Λεξ.
Δημητρ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. γ υ ρ ῖ ζ ω.

1) Μετβ., στρέφω κάπου τοὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ συμπα-
θείας, γλυκύτητος Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ.: 'Ἀσμ.

'Εχε σὲ μένα λύπησιν καὶ γλυκογύρισε τα
(νοεῖται τὰ μάτια) Κρήτ. 2) 'Αμτβ., στρέφομαι μεθ' ἡδονῆς,
εὐχαριστήσεως Δ. Σολωμ., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

'Σ' τὸν χορὸν γλυκογυρίζουν | ὠραία μάτια ἐρωτικά,
καὶ εἰς τὴν αὖρα κυματίζουν | μαῦρα ὀλόχρυσά μαλλιά.
β) Περιφέρομαι εὐχαρίστως Ζάκ.

γλυκογύρισμα τό, 'Ηπ. κ.ά.

'Εκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο γ υ ρ ῖ ζ ω.

Τὸ γλυκύ, εὐχάριστον γύρισμα, περιστροφή.: 'Ἀσμ.

Κι ἄν ἰδῇς κάκ' ὅχ' τ' ἐμένα, | ρίξε με 'ς τὰ κύματά σου,
'ς τὰ γλυκογυρίσματά σου.

γλυκοδάφνη ή, Σκυρ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐσ. δ ἄ φ ν η.

Τὸ φυτὸν Δάφνη ή εὐγενής ή τοῦ 'Απόλλωνος (Laurus
Apolinis nobilis), τῆς οἰκογ. τῶν Δαφνιδῶν (Lauraceae):
Βάνον τότες 'ς τ' φωτιά τὸ τζέτζερη με θερμὸ τσαὶ βράζει

με λογιού-λογιού μερωδ' κά, μάραθο, γλυνκάν' σο, γλυκοδά-
φνη, βλαχοπούπερο τσαὶ λ' γάτσι μπαχάρι (βλαχοπούπερο =
κόκκινο πιπέρι). Συνών. β ἄ γ ῖ α, β α γ ῖ ἄ, β α γ ῖ τ σ α,
δ ἄ φ ν η, δ α φ ν ῖ ἄ, φ ν λ λ ἄ δ α.

γλυκοδένω Κ. Παλαμ., 'Ασάλ. Ζωή², 129.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ οὐσ. δ ἔ ν ω.

Δένω, ἐνώνω κατὰ τρόπον οἶονεϊ γυκύν, ἥπιον, εὐχάρι-
στον: Ποίημ.

Κάποιο γαλάζιον ὄνειρο ἀγάπης, κ' ἓνας ἄγγελος
με μιὰ ρομφαία πύρινη, γλυκοδεθῆκαν ταίρι
κ' ἦρθες ἐσὺ.

γλυκοδέρνω Νίσυρ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. δ ἔ ρ ν ω.

Δέρνω, πλήττω κατὰ τρόπον οἶονεϊ γλυκύν, ἥπιον: 'Ἀσμ.

Τὸ κύμα πὺν γλυκόμερνε τῆς πέτρας τῇ μαλλιάδα,
πὺν ἔδειχνε 'ς τῆς θάλασσας τὴν ὄψη πρᾶσινάδα.

γλυκοδοντίζω ἐνιαχ. γλυκοδοντίζου Λέσβ. ('Αγιάσ.
κ.ά.) γλυκοδοντίζου Σάμ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ ρ. δ ο ν τ ῖ ζ ω, παρὰ
τὸ ὅπ. καὶ δ ο ν τ ῖ ἄ ζ ω.

Μετβ. καὶ ἀμτβ., προσφέρω πρὸς δοκιμὴν, δοκιμάζω τι
γλυκύ, εὐχάριστον τὴν γεῦσιν ἐνθ' ἄν.: 'Σ' τ'ν ἀρχὴ ἤφιρι
τρίχα τσι γλυκοδόδ' σι, ἄμ' 'ς τοῦ στιγνὸ κόδιφι τσι τ' σιρ-
μαγιά νὰ χάσ' (τρίχα = μικρὰν ποσότητα) Λέσβ. ('Αγιάσ.)
Τὰ μουρὰ ἀμόναν 'ς τ' ὄνονμά τζ' π' τὰ γλυκοδοδόδ' ζι αὐτόθ.
Μὰ σὰ δὴζ' κὶ φάη κανένανε, γλυκοδοντίζαζ' κὶ κυνηγάει
νὰ βρῇ ἄθρουπον νὰ φάη Σάμ. Συνών. γ λ υ κ α ῖ ν ω -
γ λ υ κ α ῖ ν ο μ α ι, κ α λ ο μ α θ α ῖ ν ω, λ ε ι ξ ῖ α ῖ ν ο -
μ α ι.

γλυκοδοχεῖο ἐνιαχ. γλυκοδουχεῖου Στερελλ. ('Ιτ.
Χρισ.)

'Εκ τοῦ οὐδ. γ λ υ κ ὁ, ὡς οὐσ. λαμβανομένου, καὶ τοῦ
οὐσ. δ ο χ ε ῖ ο.

Δοχεῖον ἔπου διατηρεῖται τὸ γ λ υ κ ὁ τοῦ κ ο υ τ α -
λ ι οῦ. Συνών. γ λ υ κ ο γ υ ἄ λ ι.

γλυκοδροσίζω 'Ηπ. Μεγίστ. — Σ. Πασαγιάνν.,
'Αντίλ. 11.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. δ ρ ο σ ῖ ζ ω.

1) Δ ρ ο σ ῖ ζ ω κατὰ τρόπον γλυκύ, εὐχάριστον 'Ηπ. —
Σ. Πασαγιάνν., ἐνθ' ἄν.: 'Ἀσμ.

Νὰ πᾶς νὰ βρῇς τὴ λεύκα τὴ λυγεροκλαδοῦσα,
σιμά σου νὰ τὴν στήσης νὰ τὴν γλυκοδροσίσης
'Ηπ. || Ποίημ.:
Κι ἀκαρτεροῦν ἀπ' τὰ βουνὰ νὰ κατεβῇ τ' ἀπόγειο,
νὰ χαμοξανασάνουνε, νὰ γλυκοδροσιστοῦνε
Σ. Πασαγιάνν., ἐνθ' ἄν. 2) Δ ρ ο σ ῖ ζ ω μετὰ προσοχῆς,
ἐπιμελῶς Μεγίστ.

γλυκοδρυάς ὁ, ἐνιαχ. γλυκοδρυγιάς Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὁ ς καὶ τοῦ οὐσ. δ ρ υ ἄ ς, διὰ τὸ
ὅπ. βλ. δ ρ ῦ ς.

Τὸ δέντρον Δρύς ή Αἰγίλωψ (Quercus aegilops) τῆς
οἰκογ. τῶν Φηγιδῶν (Fagaceae), ή παράγουσα γλυκεῖς
καρπούς: 'Εχομε ἓνα γλυκοδρυγιά, π' ἀφίνεις τὰ κάστανα,
νὰ φᾶς τὰ βελάνια δου.

